

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **D. P.**,

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego **D. P.** w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z 30 marca 2022 r. o sygn. akt II K 1967/21, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z 5 sierpnia 2022 r. o sygn. akt: X Ka 520/22,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania wobec skazanego D. P. zaskarżonego kasacją wyroku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z 30 marca 2022 r. sygn. II K 1967/21 wobec skazanego D. P.:

1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k., w wersji obowiązującej od 1 lipca 2015 r. do 23 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w punktach VIII, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVII i wymierzono skazanemu D. P. łączną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 577 k.p.k. wymieniono okresy pozbawienia wolności skazanego, podlegające zaliczeniu na poczet orzeczonej w punkcie I kary

łącznej pozbawienia wolności, tj.: od 23 września 2019 r. godz. 15:00 do 24 września 2019 r. godz. 14:47, od 5 grudnia 2017 r. godz. 14:10 do 6 grudnia 2017 r. godz. 16:30, od 17 października 2018 r. godz. 17:35 do 18 października 2018 r. godz. 10:35, w dniu 1 marca 2019 r. od godz. 6:00 do godz. 14:00, od 21 marca 2022 r. godz. 15:00 do 30 marca 2022 r. godz. 14:00 (data ogłoszenia wyroku), przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równy jednemu dniowi kary łącznej pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 3 k.k. w wersji obowiązującej od 1 lipca 2015 r. do 23 czerwca 2020 r. w zw.

(z art. 4 § 1 k.k., połączono kary ograniczenia wolności, orzeczone wyrokami wymienionymi w punktach IV, V, VI, X, XVI i wymierzono skazanemu D. P. jako łączną karę 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

4. na podstawie art. 577 k.p.k. wymieniono okres pozbawienia wolności skazanego podlegający zaliczeniu na poczet orzeczonej w punkcie III kary łącznej ograniczenia wolności, tj. od 11 kwietnia 2016 r. godz. 16:20 do 12 kwietnia 2016 r. godz. 14:55, od 15 do 17 listopada 2018 r., 27 września 2019 r. od godz. 7:15 do godz. 20:20, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równy dwóm dniom kary ograniczenia wolności, w tym dwóm godzinom pracy na cel społeczny;
5. w pozostałym zakresie wskazano, iż wyroki wymienione w punktach X, XI, XIII, XIV, XV i XVI podlegają odrębnemu wykonaniu.

Ponadto na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Pruszkowie wymienionymi w punktach I, II, III, VII i IX (pkt VI wyroku) oraz orzeczono o wynagrodzeniu obrońcy z urzędu, a także o kosztach sądowych postępowania, z których zwolniono skazanego (pkt VII wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego, Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z 5 sierpnia 2022 r. sygn. X Ka 520/22 utrzymał w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie (pkt 1 wyroku) oraz orzekł o kosztach wynagrodzenia

dla obrońcy za obronę z urzędu (pkt 2 wyroku), a nadto zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa (pkt 3 wyroku).

Kasację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie wywiódł obrońca skazanego D. P., podnosząc w niej zarzuty rażącej obrazę przepisów postępowania, tj. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i 424 § 2 k.p.k. mającej istotny wpływ na treść wyroku, a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych poczynionych przez sąd II instancji, a nadto rażącą surowość orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności oraz kary łącznej ograniczenia wolności. Obrońca w kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania oraz o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku i zastosowanie dozoru policji z obowiązkiem stawiennictwa skazanego dwa razy w tygodniu w jednostce Policji najbliższej dla jego miejsca pobytu.

W odpowiedzi prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej oraz nieuwzględnienie wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia,

w świetle którego: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze

względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi

w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie: postanowienia SN z 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20; z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03]. Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia.

Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna, nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – tego rodzaju okoliczności nie wystąpiły.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[ł.n]